

Дойренски ВЕСТОНОСЕЦ

издание на Клуба за културни интереси
"Димитър Аджарски" към Читалище "ПРОСВЕТА"

До XII век в България са се употребявали две писмености: глаголицата и кирилицата. Кирилицата е славянизиран вариант на гръцката азбука. Цар Симеон, възпитаник на Магнаурската школа в Константинопол, е наредил преписването на богослужебните книги да става на кирилица. Така оригиналната българска писменост – глаголицата замира. Остават, като незаменими на глаголицата редица стари евангелия, да напомнят, че оригиналното българско слово е тръгнало от глаголица. Глаголицата е изчезнала, но нейните създатели-солунските двама братя остават в паметта на българския народ. Делото им бива продължено от техните ученици. И те не са само светци от православния календар, а наши учители и апостоли от най-ранни борби на българите за равноправие сред „триезичниците“ в църковното богослужение. Затова още от 1813г, в арменски летопис се споменава, че делото

Нашето

Аз Буки Веди

им е чествано в Шумен, а в нашата историография, делото на Кирил и Методий за първи път, по инициатива на Найдено Геров, е чествано на 11.05.1851г. в пловдивското училище „Кирил и Методий“.

Няма друг народ, превърнал в празник появата на своята писменост. В Дойренци, преди година-две, при честване на 24 май, когато певческият състав запя „Върви, народе, възродени.“, всички присъстващи станаха на крака. За много българи, този химн е като втори национален химн. Дмитрий Лихачов нарича България „Държава на духа“, а проф. Роже Бернар казва: *Спасявайки делото на св.св. Кирил и Методий, България е заслужила признателността не само на славянските народи, но и на света. И това ще бъде така, докато човечеството влага истинско съдържание в думите „напредък“, „култура“ и „човечност“.*

1957 година. Учителите на Дойренци. От ляво на дясно: Георги Горанов, Георги Янкулов, Вена Янкулова, Иван Пелтешки, Марин Недялков, Надежда Недялкова, Богдан Крачунов, Сава Ангелов, Цонка Стефанова, Тодорка Бешикова, Тотка Цачева, Милка Цветкова и Величка Пенева. От тринадесетте учители, девет са от Дойренци. Сега имаме само две учителки : Павлина Ганева в училище „Димитър Димов“ в Ловеч и Светла Иванова в училище „Панайот Пипков“ - Ловеч. До някогашните учители, някогашното училище, изоставено, забравено, сънува двадесет и четвърти май, сънува стотиците възпитаници, които са го огласявали някога.

АБИТУРИЕНТИ

Пред 24-ти май- Деня на българската просвета и култура, по традиция завършващите в училище правят балове, изразяват признателност към скъпите учители, към своите родители.

Училищното настоятелство в с. Дойренци се присъединява към радостта на възмъжалите наши момчета и пораснатилите наши момичета. Сдружение "Пробуда" поднася подаръци и най-топли пожелания на новото попълнение в училището на живота. Желам мечтите им да се сбъднат и в по-нататъшния си път да прославят родното село, родния край.

Скъпи Цанислав Христов, Ростислав Юлиянов, Симона Тихомирова, Мариан Красимиров, Петя Красиминова, Беатрис Красиминова, Веселин Сашев на добър път и да сте ни живи и здрави.

Павлина Ганева

Председател на училищно настоятелство „Пробуда“, с. Дойренци

УЧЕНИЦИТЕ НИ

През зимата те по тъмно тръгват с градския автобус за училище „Климент Охридски“. Наброяват 18 ученици. Други 40 пътуват до „Панайот Пипков“-Ловеч със специален превоз. Общо от Дойренци всеки ден до различни училища в Ловеч пътуват 70 ученици. Някои градски деца бащите или майките им ги откарват до училищата с леки коли, нашите момчета и момичета пътуват с обществения транспорт. При тези условия, те отрано разбират, че за учение, а после и за работа, трябва да преодоляваш трудности. От селските ученици ще излезат бъдещите делови хора на България.

Първа страница на в-к "БУРЕВЕСТИКЪ" списван на ръка и редактиран от ученика на Д.Аджарски - Тотьо Теглийски през 1936 - 1940 г.

КРАЙ на НЕДООЦЕНКАТА за ДИМИТЪР АДЖАРСКИ

Навършват се 110 години от рождението и 70 години от смъртта (12.VII.1904г.-20.X.1944г.) на станалия известен в цяла България прогимназиален учител от село Дојренци – Димитър Аджарски. Той живя само четиридесет години, но със своя светъл ум и голямо сърце остави диря в литературата и изкуството на страната, книги с разкази и стихове, с една повест и пиеса за деца. Той е известен журналист с остро гражданско перо. Главен редактор е на вестник „Мост”(1930г-1931г.), а по-късно на вестник „Гребец”, орган на Съюза на писателите в провинцията.

Ратува за възхода на България, като една демократична и висококултурна страна. Щецитираме от статията му, озаглавена ”Съюзът на провинциалните писатели” от 15.05.1931г. във вестник „Мост”: ”...днес народът ни в своето мнозинство бедствува... морал, чест, истина, социална справедливост, човещина – всичко е стъпкано в калта.”

Димитър Аджарски е известен и със своята музикална дарба. Създава дојренската духовна музика,

която печели призово място в голям фестивал в гр. Велико Търново.

След смъртта му, до наши дни, той бива недооценяван.

Проф. Димитър Трифонов

Набор 1929 г. на традиционна среща в родното училище "Христо Ботев". На преден план е класният ръководител Асен Матев. Той е нарисувал картината "Хан Кубрат със снопа пръчки" в коридора на училището. Като участник в Отечествена война, Матев е ранен в ръката. Отрязана му я, но душата остана творчески неукротима. Пенсионер в Ловеч, Матев дълго работеше в дружеството на есперантистите.

ДОЙРЕНЧАНИ ПО СВЕТА КЛУБ „НАЕДНО”

Както в страната, така и от село, млади хора потърсиха работа по чужбина. Но и в чужбина носталгията по родния край, мислите за родители и близки си остава.

Георги Христов е един от тях. Работи в Англия. Заедно със сънародниците си създаде българския клуб „Наедно” /NAEDNO/. В клуба стават дискусии на различни теми: ”Как да прекараме пълноценно времето си с децата?”, „Речева дейност и двуезичие” и др. В този Клуб през почивните дни се организират изяви, свързани с Българската Коледа, баба Марта, Трети март, Първа пролет, Великден, 24-ти май, Първи юни- Ден на детето и други български празници.

С помощта на своите родители, гурбетчиите осигуряват подходящи народни носии и разни други български символи. В Клуба живее българският дух, в него нашенци тясно се свързват с Отечеството. Те получават ”Дојренски Вестоносец” и го четат с интерес. Отчакваме от тях нови информации.

ПОСВЕЩЕНИЕ

На моята учителка

Петрана Хинкова

Сред спомени от детските години
един живее и топли мойта гръд.

За теб, учителко любима,

за твоя труден и неравен път.

От теб научих да обичам
на родната природа хубостта,
със звучното ни слово да изричам
на вековете тайни мъдростта.

Възторжена, на двадесет години,
по твоите стъпки тръгнах аз,
на палавници неукротими
да давам твойта обич с моя глас.

Сега над книга ли стоя самичка,
със знания ли малките даря,
желая една достойна ученичка
на теб да бъда, учителко добра.

1959г.

Мария Раева

ОТЗИВИ ЗА ПЪРВИТЕ ДВА БРОЯ

„Издаването на „Дойренски вестносец“ ще задоволи културните потребности на дойренчани. Първият брой добре се представя с поместените информации. Предлагам да се определи цена на вестника.”

Мария Раева
бивша учителка

„Изненадан и трогнат съм. Четох вестника с голям интерес. Искам да се абонирам. Как и къде става?”

Иван Маринов
бивши директор на училище „Хр. Ботев”

Отговор от редакцията:

„Уважаеми читатели, благодарим ви за добрите думи. „Дойренски вестносец” за сега се издава благодарение на дарения. Едни дават стотинки, други левове, а трети много повече. Затова вестникът цена няма и за него не може да се абонирате. Търсете следващия брой и дайте своята лепта, за да го има „Дойренски вестносец”.”

Спомен за

НАЙ-БЪЛГАРСКИЯ ПРАЗНИК - 24-ТИ МАЙ

Минавам покрай къщата на Пена Щерева. Тя седи на пейката и настойчиво ме кани да приседна до нея. Не можах да ѝ откажа. Разговорът ни тръгна към предстоящия празник 24 май. Със своя млад дух, макар и на 86 годишна, тя се върна много години назад и заразказва, като че вчера е била ученичка: *В деня преди празника, с песни и весела глъчка поемахме към гората и полето. След като наберяхме зеленина и цветя, се връщахме в училищния двор. Плетяхме венци за пътната и входната врати на училището и за портрета на братята Кирил и Методий. През това време, училищната музика с ръководител, моят вуйчо, Димитър Аджарски, свиреше и създаваше предпразнично настроение.*

На самия празник сутринта, всички ученици се строявахме и потегляхме към центъра на селото.

Я. Дамянова

ПЕСНИ ПЕЕМ, ВЕНЦИ Вием

Този празник щом ни дойде
славим Кирил и Методий,
солунските двама братя
славим ги на тази дата.

Те създадоха писмото,
те ни дадоха четмото
да четем славянски книги,
по дворци и по колиби.

Затова им песни пеем
и венци с божури вием,
затова вий, скъпи братя,
сте в сърцата на децата.

Павел Калоянов-10г.

РАДУШНО ПОСРЕЩАНЕ

Тръгнах на работа.
Свекърва ми ме спря
и ми подаде първия брой на
„Дойренски вестносец”. Отнесох в
предприятието. Казах, че в селото
излиза вестник, но те не повярваха.
Когато го размахам, всички останаха
в недоумение. Грабнаха го от ръката
ми. „Вестносецът” тръгна от ръка
на ръка. Поръчаха да имнося и
следващите броеве.

Сн. Илиева

10 години ФОЛКЛОРНА ГРУПА „БОГДАН КРАЧУНОВ”

Групата е сформирана към читалище „Просвета” през април 2004г. Наследничка е на битовия женски хор с ръководител Богдан Крачунов. Групата сплотява четиринадесет хористки. Зиме-лете, пролет-есен, ние, хористките, всеки понеделник сме на репетиция.

Нашият репертоар се състои от деветдесет и две песни- народни, стари шлагери, естрадни.

Отначало ръководители на групата ни бяха Нааби Али, след него Милко Михов, а сега е Мишо Радев. Изказваме голяма благодарност и на тримата, които ни сплотяваха и творчески усъвършенстваха.

През тези десет години имаме изяви пред телевизия „Скат”, пред националното радио „Христо Ботев”, на концерти в Ловеч, в Александрово / „Осъм- река моя”/, в Лисец, в Слатина и Брестово, на Деветашката пещера, в градовете Велико Търново и Севлиево. Получили сме много грамоти и похвали. Но нашите трогателни концерти са ставали в нашето читалище, пред нашите дойренчани. Най-възторжено те са ни аплодирали. Благодарим за творческите импулси, които след всеки концерт са ни давали и дават нашите съселани. Нашият юбилей е и техен юбилей! **ЧЕСТИТО!**

Иванка Начкова

На 22.05.2014г./четвъртък/, от 10:00 часа, в читалището, фолклорната група „Б. Крачунов” ще изнесе юбилеен концерт!
ЗАПОВЯДАЙТЕ!

ОБЯВИ - РЕКЛАМИ - СЪОБЩЕНИЯ - ПОЗДРАВЛЕНИЯ

ПРОДАВАМ

Камина 13kw - водна риза, помпа NRS, алуминиеви радиатори -2бр с по 21 ребра, 2бр., с по 4 ребра и 1бр. с 9 ребра

Справка:GSM 0880179905, с. Дойренци

Кравай /става за магаре и за кон/, палдъм -1бр, гемове и щранки по 2бр., юлар-2бр, юздечка -2бр, гердан -1бр букаи-2бр. Цена по споразумение

Телефон: 069249 589

В центъра на Дойренци, в дома си, Димитър Попов продава пресни яйца.

В следващият брой четете за рядко срещано събитие в Дойренци - сватба. Ще разкажем за юбилейния концерт на фолклорната група и за първите изяви на възродената духовна музика със спонсор Павлен Панов и ръководител Мишо Радев. Очаквайте през първата половина на юни четвъртия брой на “Дойренски вестносец”

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Настоятелството при читалище “ПРОСВЕТА”, Училищно настоятелство “ПРОБУДА” и редколегията на “Дойренски вестносец” поздравяват с големия български празник 24 МАЙ всички бивши и настоящи учители, журналисти, ученици, студенти и читалищни деятели.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ПОКАНА

На 1 юли 2008, училището ни беше закрито. Следващата година на 24 май, някои бяха окичили входната му врата с венец. Редколегията на “Дойренски вестносец” кани на 22 май т.г. от 9,30 часа да се съберем пред училището, да положим венец пред входа му и да тръгнем към площада. Свири дойренската музика.

Училище “Хр. Ботев” и учителите ни заслужават тази почит.

ЗАПОВЯДАЙТЕ!

Адрес: 5550, с. Дойренци, общ. Ловеч, читалища “Просвета”, doyrentsi@abv.bg

Редакционен екип: Гл. Редактор - Ат. Маринов, Редактори: Ат. Тодоров, Г. Димитров, Янка Дамянова, Цветанка Маринова